

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

13. Ex assertione ipsius P. Maimburgi in sermonibus impressis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

XIII. Anno denique MDCLXXI. Editi sunt in lucem Gallico idiomate Maimburgi sermones; in quorum uno secundâ Quadragessimæ hebdomadâ, die Martis pro hac ipsa Infallibilitate ita loquitur: *Obligamur sub pœna æternæ damnationis nos submittere Decisionibus Cathedræ S. Petri; iuncte naufragium fidei patimur, cum doctrinas amplectimur ab hac Cathedra damnatas, rejectasque. Frustra verò, qui hanc submissionem non habet, protestatur se Cathedram Petri propriam, præcipuâque habere, ac fidei ab Ecclesia, à Patribus, Concilijsq; tradita adherere.* Hæc Maimburgus è suggestu. Ignorabat enim tunc temporis, quid Ecclesia Gallicana sentiret, non Patres, non Concilia, non scripturas legerat, quæ modò contra Pontificem tam clara esse contendit. Ergo cum è cathedra diceret, licet tot annis in societate studiisque exegisset, rudis tamen erat, indoctusque, ac recens ex ovo lapsus; & tunc modò aliquid sapere, & Theologus esse cœpit, cum Pontifici irascebatur, cum aulam, Regemque captabat, ac præmia ostendebantur adulationi parata; ergo tunc primùm veritatem agnovit, cum cœpit Romam odisse. Amabò te quisquis hæc legis, animo tecum reputa, an fieri potuisset, ut Maimburgus Parisijs, ac de suggestu, totâque Galliâ audiente sententiam proponeret doctrinæ Cleri Gallicani adversam? imò totam Gallicanam Ecclesiam æternæ damnationi addiceret, cui obnoxium esse dicit, quisquis Pontificem infallibilem esse non credit, quoties è Cathedra pronuntiat.

Et hætenus quidem longâ & perpetuâ annorum serie à temporibus sancti Irenæi Episcopi Lugdunensis usque ad præsentem ætatem ostendimus, perpetuam in Ecclesia Gallicana Traditionem fuisse de Pontificis Romani suprema & infallibili auctoritate, quoties in causis fidei sententiam dicit. Tantòque certior hæc traditio evadit, quòd omni testimoniorum genere à nobis probata sit, Regum videlicet, Doctorum, Episcoporum, Conciliorum Universalium, Universitatum, ac præcipuè totius Cleri Gallicani idipsum non semel tantùm, sed repetitis vicibus profitentis. Qua in re illud semper advertas licet, quantum nostra traditio differat à Maimburgi traditionibus. Hic enim in tractatu, quem impugnamus, sibi proposuerat, imò solito more magnificè lectori sponderat; se ostensurum, perpetuam, constantemque in Ecclesia Romana traditionem fuisse, posse in rebus fidei decidendis Ponti-

ficem errare: inchoatque hanc traditionem à Leone Primo (qui sæculo quarto obiit) & prolato ejus testimonio, mox transit ad Leonem X. qui sæculo decimo quinto Ecclesiam gubernavit. Egregiam enim verò traditionem, mille tantum & centum annorum spatij interruptam! At nos tam in superiori, quàm in præsentì paragrapho de sæculo ad sæculum testimonijs omni exceptione majoribus ostendimus, tam Ecclesiæ Universalì, quàm etiam in specie Ecclesiæ Gallicanæ Pontificiam infallibilitatem persuasam fuisse.

XIV. Ut verò tantò perfectior sit hæc Demonstratio, ostendendum est, etiam Universitatem Parisiensem pro Pontifice semper sterisse.

Id verò multis modis, evidentèrque probari potest. Nam *primò*. Certum est, Universitatem Parisiensem nunquam doctrinam tradituram esse, quam sciret doctrinæ omnium Patrum, ac ipsius Gallicanæ Ecclesiæ adversam esse: at adversa est, quæ dicit, Papam cum è Cathedra pronuntiat, errare, fallique posse, ut supra ostendimus. *secundò*. Præcipui hujus Universitatis, ac celebratissimi Doctores, à quorum vestigijs alij minorisque nominis nunquam deflexerint, infallibilitatem admisere. Ji sunt Alcuinus Caroli Magni Præceptor, & primus Parisiensis Universitatis Auctor, Albertus Magnus, S. Thomas, S. Bonaventura à nobis supra citati. Quis credat à tam præclaris Doctoribus, & quibus majores Gallia non habuit, voluisse Universitatem Parisiensem deviare? *tertiò*. Longà consuetudine in Parisiensi Universitate receptum est, ut quicumque in hac Universitate ad primos gradus promoventur, hanc ipsam infallibilitatem profiteantur. De hac consuetudine Andreas Duvallius Doctor Sorbonicus, & in Academia Parisiensi Regius Theologiæ Professor testis omni exceptione major in suo tractatu de potestate Ecclesiastica, quam in lucem edidit Anno 1604. quàmque duo alij Parisienses Doctores Jo. G. J. Bocher, & J. Ruhe approbârunt, ita loquitur: *Laudabilis in Academia Parisiensi viget consuetudo, quâ Baccalarei de questionibus Theologicis solemniter responsuri protestationem præmittunt, se nolle quidquam contra Decreta sanctæ Matris Ecclesiæ, nec non sanctæ Sedis Apostolicæ & Romanæ asserere, aut defendere, & si quid adversus ejus Decreta in actu disputationis illis exciderit; vel ignorantia, vel immemoria,*